

de weg naar een afscheid

langzaam rijdt de stoet
het grijze asfalt op
de poort door met
snaren gespannen
als die van een harp
verbonden door
havergeel staal

de stoet gaat voorbij
aan de plaats waar
afspraken worden gemaakt
en vragen beantwoord
waar aan de overkant
het nieuwe kantoor
van de Essenhof
- met plectrumvorm -
zijn deuren openhoudt

in de grote aula met zachte
kleuren grijs en groen
nemen de nabestaanden
plaats om de dood
te betreuren maar
het leven te vieren
van hun verwanten
of vrienden

aangedaan vervolgen
zij in stilte hun weg
achter de rijdende baar
of de dragers naar
de laatste rustplaats
het lange bomenpad
de rijen graven langs
met jaartallen van
evenzo vele naasten

of ze gaan naar de vleugel
van het hoofdgebouw
om later de as een gewenste
bestemming te geven
een hanger of een akker
een urn of de zee

de naam bij de geboorte
gegeven blijft leven zolang
het gedenken een
plaats krijgt in de hof
ontworpen met borders
en paden met hagen
eiken en essen
en de leilindenlaan
naar de oude aula

hier was de boomgaard
van een dorp
hier is de zachte rust
van de stad
hier zijn we welkom
staat de poort open
hier wordt gewerkt
door mensen die weten
dat wensen verschillen
dat over het lijden heen
het leven voelbaar blijft

Marieke van Leeuwen
2012/ 2013